

Det foreslåede *stk. 1, nr. 8*, kræver, at hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden. Kravet benævnes "bruttoværdiansættelsesprincippet". Dette princip finder også anvendelse efter det gældende § 41, stk. 1, nr. 5.

Den foreslåede affattelse af *stk. 1, nr. 9*, kræver, at beløbene i det foregående års slutbalance (ultimo) svarer til beløbene i regnskabsårets åbningsbalance (primo). Bestemmelsen svarer til det gældende § 41, stk. 1, nr. 6.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår princippet om reel kontinuitet. Efter dette princip må opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed ikke ændres fra år til år. Princippet skal sikre, at regnskabsbrugerne kan fæste lid til, at den udvikling, der afspejles i regnskabstallene, er udtryk for en reel udvikling og ikke skyldes ændringer i de anvendte regnskabsmetoder. Princippet sikrer således også imod, at ledelsen kan benytte skiftende regnskabsmetoder til at tilsløre en udvikling i pensionskassen, som ledelsen ikke ønsker bragt til offentlighedens kundskab. Efter *stk. 2, 2. pkt.*, kan princippet om reel kontinuitet dog fraviges, når ændringen i regnskabsmetoder kan begrundes med, at årsrapporten tilvejebringer et mere retvisende billede af pensionskassens forhold, end hvis den hidtil anvendte regnskabsmetode blev videreført. Endvidere fastslår *stk. 2, 2. pkt.*, at de anvendte regnskabsmetoder kan ændres, hvis den nye metode kræves som følge af ændringer i lovgivningen.

Det foreslåede *stk. 3* indeholder en undtagelse, hvorefter pensionskasserne i særlige tilfælde kan fravige visse af bestemmelserne i *stk. 1*. Fravigelsesbestemmelsen vil blive fortolket i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i § 188, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, og § 13, stk. 3, i årsregnskabsloven.

Den foreslåede § 42 svarer til § 188 i lov om finansiel virksomhed og til § 13 i årsregnskabsloven.

Til § 43

Den foreslåede bestemmelse fastslår i *stk. 1*, at hovedreglen for værdiansættelse er, at aktiver og forpligtelser skal værdiansættes (måles) til dagsværdi. Begrebet »dagsværdi« er det danske udtryk, der svarer til »fair value« på engelsk. Begrebet er i årsregnskabsloven defineret således: »For et aktiv eller en forpligtelse er dagsværdien det beløb, hvormed et aktiv kan udveksles eller en forpligtelse kan udlignes ved transaktioner mellem af hinanden uafhængige parter.«

Hovedreglen i årsregnskabsloven er, at værdiansættelse af aktiver sker til kostpris, og at nettorealisationsværdien anvendes på forpligtelser. Som en undtagelse hertil skal finansielle aktiver og forpligtelser, der ikke påtænkes holdt til udløb, dog som hovedregel måles til dagsværdi.

For størstedelen af firmapensionskassernes finansielle aktiver (værdipapirer) finder dagsværdiprincippet allerede anvendelse efter de gældende regler. Dette er tilfældet, selv om den formelle hovedregel for værdiansættelse i det gældende § 41, stk. 1, nr. 3, er, at aktiverne skal værdiansættes til anskaffelsespriser.

Begrundelsen for at indføre en ny hovedregel er, at den gældende hovedregel (anskaffelsesprisprincippet) efter de gældende regler er underlagt så mange undtagelser, at det kan virke misvisende at fastholde, at der er tale om en hovedregel, jf. det gældende § 41, stk. 2, hvorefter der i en bekendtgørelse kan fastsættes undtagelser til lovens hovedregel om anvendelse af anskaffelsesprisprincippet.

Det foreslås, at Finanstilsynet i de regler, der fastsættes i bekendtgørelser udstedt i medfør af den foreslåede § 44 f, har mulighed for at fravige hovedreglen. På denne måde får Finanstilsynet mulighed for at udstede regnskabsregler, hvor dagsværdiprincippet er fraveget for bestemte aktiv- eller forpligtelsestyper samtidig med, at reglerne løbende kan ændres i takt med udviklingen i regnskabspraksis.

Såfremt aktiver og forpligtelser skal måles til dagsværdi, foreslås det i *stk. 2*, at dagsværdi måles til den markedsværdi, der kan konstateres for aktivet eller forpligtelsen på et velfungerende marked. Et velfungerende marked kan være en fondsbørs eller en autoriseret markedsplads, som løbende fastsætter en pris. Dette forudsætter dog, at markedet er likvidt. Det kræves endvidere, at handelsomfanget er rimeligt, og at en aktuelt gældende markedspris nemt kan findes. Velfungerende markeder findes eksempelvis for børsernoterede aktier og obligationer, valuta, fastforrentede pantebreve, optioner og futures.

I situationer, hvor der ikke eksisterer et velfungerende marked, skal pensionskassen opgøre en tilnærmet markedsværdi.

Bestemmelsen svarer til § 189 i lov om finansiel virksomhed.

Til § 44

Den foreslåede bestemmelse omhandler supplerende beretninger, som pensionskasserne kan udfærdige og indarbejde i årsrapporten, hvis de ønsker det. Bestemmelsen opregner en række kvalitetskrav, der skal